

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_28_HOROR		
Název materiálu:	Horor		
Předmět:	Český jazyk	Ročník:	7.
Časová dotace:	45 min.	Datum ověření:	9. 5. 2013
Jméno autora:	Mgr. Karolina Guzdková		
Klíčová slova:	Próza, literární žánry		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Seznámit žáky s literárním žánrem – horor.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení a k porozumění přečteného.		
Anotace, metodický list:	<p>Rozdáme text.</p> <p>Přečtete si text a odpovězte na otázky.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kdo vypráví tento příběh? 2. Vypiš postavy z tohoto příběhu a napiš k nim dvě slova, která je charakterizují. 3. Kde se příběh odehrává, popiš prostředí. 4. Popiš vzhled hraběte Draculy. 5. Jakou roli hraje v tomto příběhu růženec? 6. V jaké části textu jsi pociťoval největší napětí? 7. Jak by ses zachoval ty, kdybys byl v kůži Jonathana? 8. Pokus se tento příběh dokončit. 9. O jaký žánr se jedná? Napovím, že je to slovo původem z angličtiny a znamená „hrůza, zděšení, strach.“ 		
Použité zdroje:	VIEWEGHOVÁ, T. <i>Čítanka pro 7. ročník základní školy</i> . Brno – Nová škola, 2008. ISBN 80-7289-092-1.		

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

DRACULA

(Bram Stoker)

Už od rána netrpělivě vyhlížím z okna a čekám, jestli mi dnes přijde dopis od mého snoubence. Brzy se má vrátit z dlouhé cesty, a to, co jsem se až dosud v jeho listech dočetla, mi nahání hrůzu. Kéž už by tu byl živý a zdravý! Tolik ho miluji. Mám se za Jonathana brzy provdat. Dohodli jsme se, že se vezmeme, jakmile se vrátí z Transylvánie. Jonathan je totiž právník a musel se tam vypravit kvůli obchodnímu jednání s jedním místním významným šlechticem, hrabětem Draculou. Hrabě chce koupit v Anglii nějaké pozemky.

Jonathan mi ve svých dopisech líčil, co prožil. Transylvánie leží daleko na východě, a tak musel vlakem procestovat celé Rakousko i Uhry, aby se tam dostal. Bylo sice trochu zvláštní, že na žádné mapě nedokázal najít Draculův hrad, ležící v srdci Karpat, ale přesto dojel podle jeho pokynů do města Bystrica a ubytoval se tam v hostinci U Zlaté koruny. Tam na něho čekal dopis, ve kterém mu hrabě psal, aby nasedl do dostavníku, který Bystricí projíždí, a nechal se vysadit v horách v Boržském průsmyku, kde bude očekáván.

Když se hostinská dozvěděla, kam má Jonathan namířeno, hrůzou celá zbledla a snažila se mu cestu rozmluvit. „Zrovna je předvečer svátku svatého Jiří a moci zla jsou nejsilnější! Nejezděte nikam, mladý pane!“ varovala ho. Když se Jonathan jejím obavám smál a vysvětloval jí, že má obchodní jednání a na Draculův hrad jet prostě musí, pověsila mu alespoň na krk svůj růženec. Na Jonathana se snesla podivná tíseň, ale byl svědomitý a za nic na světě by své povinnosti nezanedbal. Když přijel dostavník, Jonathan do něho nasedl. Všiml si, že hostinská rozčíleně mluví s vozkou, a zaslechl rumunská slova „ďábel“ a „upír“, ale pak muž prásknul bičem a dostavník se rozjel. Cesta trvala dlouho. Projížděli nádhernými horskými údolímí, lemovanými strmými skalami. Kolem cesty stála spousta narychlo sbitých dřevěných křížů – cestující si je s hrůzou prohlíželi a křížovali se. Když se začalo stmívat, lidi v dostavníku přepadl strach, vyděšeně hleděli na stíny, které se plížily k nim, a naléhali na vozku, aby jel rychleji. Konečně dorazili ke konci průsmyku. Jonathan si myslel, že tam na něho bude čekat hraběčův kočár, ale uvítala ho jen černočerná tma. Jonathan přemýšlel, jestli se nemá přece jen vrátit, když ne náhle ze tmy vynořil povoz. Na kozlíku seděl kočář zahalený do černého pláště a na hlavě s černým širákem, zpod něhož rudě žhnuly oči. Když nakládal Jonathanova zavazadla, usmál a mezi krvavě rudými rty se mu zaleskly ostré bílé zuby. Jonathana se zmocnila strašlivá úzkost. Povoz uháněl skalnatým průsmykem a z noci se ozývalo hrůzné vytí vlků...Jonathan, unavený dlouhou cestu, po chvíli usnul.

Probudil se, když povoz vjížděl na pusté nádvoří rozlehlého, neudržovaného hradu. Proti úplňku se rýsovaly špičaté věžičky a ani v jediném z vysokých oken nesvítalo světlo. Po chvíli zaskřípala těžká vrata, zarachotila závora a ve dveřích se objevil hravě Dracula. Byl to vysoký, vyschlý stařec s bílými kníry, oblečený celý v černém. Když k němu Jonathan přistoupil,

Tento výukový materiál byl vytvořen v rámci projektu EU peníze školám.

Základní škola a Mateřská škola Veřovice, příspěvková organizace

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

uchopil ho za ruku mrtvolně studenou dlaní. „Vítejte na mém hradě,“ pronesl hlasem, ze kterého tuhla v žilách krev, a uvedl jej do hodovní síně, kde bylo prostřeno k večeři. Jonathan si ho při jídle dobře prohlédl. Hrabě měl nápadně široké chřípí a rudé rty, z nichž vyčnívaly ostré zuby, uši špičaté a nehty na ruku tak dlouhé, že připomínaly drápy. Na dlaních mu rostly chlupy. Když se k hostovi naklonil, o Jonathana se začaly pokoušet mdloby. Byl rád, když ho hrabě vybídl, aby si po dlouhé cestě šel odpočinout. Jonathan spal až do odpoledne. Pak vstal, umyl se a začal se holit. Náhle za sebou uslyšel hlas hraběte. Bylo to podivné, protože by měl v zrcadle uvidět jeho obraz, ale neviděl nic! Překvapením sebou trhl a řízl se do tváře. V tu chvíli po něm hrabě skočil a chytil ho za krk. Dotkl se však růžence od hostinského a rychle se stáhl. Vzápětí zmizel. Jonathan zůstal sám v komnatě a chvěl se strachem při pomýšlení, že hrabě se při pohledu na jeho krev úplně přestal ovládat. Jonathan posnídal. Hrabě se už neukázal, a tak si celý den prohlížel hrad. Zjistil, že stojí na vysoké skále a že všechny východy jsou uzamčené. Je snad Draculovým vězněm?

Jonathan pochopil, že hrabě žije na hradě docela sám – že on byl ten příšerný kočí, který ho sem přivezl. Nyní byl vděčný za růženec, který mu darovala hostinská. Měl pocit, že jej chrání. Přesto se však rozhodl, že toho o hraběti zjistí co nejvíce.

Večer, když Jonathan vyhlížel z okna svého pokoje, uviděl něco příšerného. Všiml si, že po stěně někdo šplhá. Byl to hrabě v černém vlajícím plášti a lezl dolů po hradní zdi jako nějaký nestvůrný ještěr. Jonathana se zmocnila hrůza.